

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8C/6/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112201170
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8112201170.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: LONLER s.r.o., so sídlom Nezábudova 31, 083 01 Sabinov, IČO: 36454729 zastúpený: JUDr. Marek Sahuľ, advokát so sídlom v Prešove, Hlavná 111, proti žalovanému: Z. I., E.. XX.X.XXXX, J. I. S., Z. XX, zastúpený: JUDr. Dušan Remeta, advokát so sídlom v Prešove, Masarykova 2, v konaní o neúčinnosť právneho úkonu takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 16.1.2012 domáhal voči žalovanému určenia, že právny úkon, ktorým A. I. previedol leasing osobného auta D. S. Š.: S. na Z. I. je voči žalobcovi právne neúčinný. Svoju žalobcu odôvodnil tým, že otec žalovaného A. I. bol zaviazaný rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/204/2005-296 zo dňa 21.3.2007 zaplatiť žalobcovi sumu 136 000 SK s príslušenstvom, ďalej rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 14C/89/2006-116 (právoplatný 17.11.2009 a vykonateľný 3.12.2009) bol A. I., otec žalovaného, zviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1 524,04 Eur s príslušenstvom. Dlžník A. I., t. j. otec žalovaného na uvedenú pohľadávku doteraz zaplatil 5 637,99 Eur a to cez exekúciu, zrážkami z dôchodku, predajom hnutelného majetku a prikázaním iných peňažných pohľadávok, ku dňu podania žaloby zvyšok pohľadávky a jej príslušenstvo činí 7 205,13 Eur. Nakoľko dlžník A. I., otec žalovaného, účelovo nerešpektuje povinnosti, ktoré mu boli uložené tunajšími súdmi, sťažuje výkon rozhodnutia súdu a účelovo marí uspokojenie svojho veriteľa namiesto toho, aby dlžník A. I., otec žalovaného, umoroval svoj dlh voči oprávnenému, t. j. v tomto konaní žalobcovi, si v októbri 2008 kúpil formou leasingu osobné auto D. S. Š.: S., pričom ako akontáciu zložil 14 107 Eur a mesačne splácal splátku o výške cca 382 Eur, následne leasing previedol na svojho syna Z. I. - žalovaného s jasným úmyslom, aby po ukončení leasingu (október 2011) nebolo možné auto exekúovať. Vo veci podal žalobca dňa 24.11.2008 na Okresnú prokuratúru v Prešove podnet na preverenie podozrenia zo spáchania trestného činu poškodzovania veriteľa, pričom 20.1.2010 bolo voči povinnému, t. j. dlžníkovi A. I., otcovi žalovaného vznesené obvinenie z prečinu poškodzovania veriteľa, pričom na Okresnom súde Prešov je táto vec vedená pod sp. zn. 33T/114/2010 pre trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Dlžník A. I., teda uvedeným právnym úkonom urobeným v prospech žalovaného, si na Z. I. úmyselne chcel ukrátiť žalobcu ako veriteľa, aby žalobca nemohol od neho vymôcť svoju vymáhateľnú pohľadávku. Je zrejmé, že žalovaný musel poznať úmysel svojho otca. Žalovaný Z. I. veľmi dobre vie o dlžobe svojho otca voči žalobcovi, nakoľko Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 16Co/47/2009 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa sp. zn. 29C/113/2009, ktorým súd prvého stupňa určil, že darovacia zmluva vo veci prevodu rodinného domu a pozemkov otca

žalovaného je voči žalobcovi právne neúčinná a v ďalšom konaní Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 9Co/17/2010-79 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa 14C/319/2008, ktorým Okresný súd Prešov určil, že darovacia zmluva vo veci prevodu garáže otca žalovaného je voči žalobcovi LONLER s.r.o. právne neúčinná, v oboch konaniach bol Z. I.Č. žalovaný. Navrhol teda vydať rozsudok tak ako je uvedené vyššie a priznať mu náhradu trov konania.

2. Žalovaný sa písomným podaním doručeným súdu 8.3.2012 vyjadril k žalobe tak, že vyjadril svoj nesúhlas so žalobou, nakoľko automobil bol aj počas trvania leasingovej zmluvy o vlastníctve leasingovej spoločnosti a vlastníctvom otca žalovaného by sa stal až po ukončení leasingovej zmluvy. Počas trvania leasingu došlo k prevodu práv z leasingu na osobu žalovaného z dôvodu zlého zdravotného stavu jeho otca. Viac ako 80% vkladu uhradil leasingovej spoločnosti žalovaný. V dobe splácania vypomáhal s prácami svojmu otcovi. Po zhoršení otcovho zdravotného stavu a ukončení jeho živnostenskej činnosti splácanie leasingu zobral na seba, lebo zo strany leasingovej spoločnosti hrozil pri neplnení zmluvy finančný postih. Žalovaný konštatoval, že je žiteľom rodiny, v ktorej je zdravotne ťažko postihnuté dieťa a od začiatku roka, myslí sa rok 2012 je nezamestnaný, žije iba zo sociálnych dávok. Žalobu preto považoval v celom rozsahu za nedôvodnú a žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, ako aj dokazovanie listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu, konkrétne tým, že konštatoval a oboznámil, že na č. l. 1 a nasledujúcich sa nachádza samotná žaloba o neúčinnosť právneho úkonu spolu s prílohami a t. j. rozsudkami všeobecných súdov prvostupňového súdu, teda súdu prvej inštancie ako aj súdu odvolacieho, na č. l. 33 sa nachádza vyjadrenie žalovaného, na č. l. 49 sa nachádza Zmluva o finančnom leasingu č. 9871156 zo dňa 10.10.2008, na č. l. 54 sa nachádza uznesenie, ktorým bol žalovaný oslobodený od súdnych poplatkov + bol odkázaný na Centrum právnej pomoci, na č. l. 66 sa nachádza rozhodnutie Centra právnej pomoci o priznaní žalovanému právnu pomoc s určenou advokátkou JUDr. Molokáčovou, na č. l. 75 sa nachádza úprava petitu zo strany žalobcu, na č. l. 101 a nasledujúcich sa nachádza pojednávanie 26.4.2013, na č. l. 114 a nasledujúcich sa nachádzajú obraty z predmetného finančného leasingu, na č. l. 120 sa nachádza Dohoda o postúpení práv a povinností zo Zmluvy o finančnom leasingu podpísaná žalovaným, otcom žalovaného, ako aj Slovenskou sporiteľňou 24.2.2009 a následne Slovenskou sporiteľňou 2.7.2009 s účinnosťou od 10.7.2009, na č. l. 130 a nasledujúcich sa nachádza zápisnica z pojednávania zo dňa 21.6.2013, na č. l. 135 je potvrdenie leasingu Slovenskej sporiteľne o tom, že akontácia bola hradená nájomcom Z. I., pričom zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 424 984 SK bola uhradená nájomcom pánom A. I., na č. l. 138 sa nachádzajú potvrdenia F. B. U. K. S. vo vzťahu k výpisu z evidencie vozidiel vo vzťahu k žalovanému a otcovi žalovaného, na č. l. 147 sa nachádza Zmluva o pôžičke medzi žalovaným Z. I. a pánom Š. L., na č. l. 148 a nasledujúcich sa nachádza zápisnica z pojednávania zo dňa 6.9.2013, na č. l. 156 sa nachádza potvrdenie spoločnosti HS-PLUS s.r.o. o tom, že akontáciu uhradil pán A. I. vo výške 14 106 SK dňa 10.10.2008, na č. l. 174 sa nachádza vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného, na č. l. 177 a nasledujúcich sa nachádza zápisnica z pojednávania zo dňa 20.11.2013, na č. l. 183 sa nachádza uznesenie tunajšieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania vo veci 10C/574/2000, na č. l. 189 sa nachádza prehľad prijatých splátok do Slovenskej sporiteľne od 10.10.2008 do 10.7.2009 nájomcom pánom A. I., na č. l. 196 a nasledujúcich sa nachádzajú kópie fotografií a ponuka automobilu KIA Sportage v bazári so sumou 9 800 Eur, na č. l. 198 a nasledujúcich sa nachádza zápisnica z pojednávania zo dňa 21.1.2014, na č. l. 207 a nasledujúcich sa nachádza znalecký posudok na garáž dlžníka a určenie všeobecnej hodnoty v doplnku k tomuto znaleckému posudku, na č. l. 245 sa nachádza potvrdenie žalovaného o vlastníctve osobného motorového vozidla ŠKODA FABIA od ODI v S., pričom žalovaný bol držiteľom osobného motorového vozidla ŠKODA FABIA od 16.11.2009 a vlastníkom od 18.11.2011, na č. l. 251 sa nachádza súpis dlžôb otca žalovaného, pána A. I., voči žalobcovi, na č. l. 256 a nasledujúcich je zápisnica z pojednávania zo dňa 19.3.2014, na č. l. 259 a nasledujúcich je opätovne prehľad záväzkov pána A. I., t. j. otca žalovaného voči žalobcovi, na č. l. 271 a nasledujúcich sa nachádza daňové priznanie pána A. I., t. j. otca žalovaného, na č. l. 291 a nasledujúcich je zápisnica z pojednávania zo dňa 21.5.2014, na č. l. 304 je úprava petitu, na č. l. 310 uznesenie tunajšieho súdu o pripustení zmeny petitu, ktoré je právoplatné 6.10.2014, na č. l. 337 a nasledujúcich je odborné vyjadrenie znalca U. A. K. vo vzťahu k všeobecnej hodnote osobného motorového vozidla KIA Sportage ku dňu 2.7.2009 ustálené na sumu 18 770 Eur, na č. l. 355 je vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu, ktorý súhlasil so závermi odborného vyjadrenia, na č. l. 359 ukončenie plnej moci JUDr. Molokáčovej voči žalovanému a napokon na č. l. 364 sa nachádza písomné podanie žalovaného a jeho otca.

4. Dňa 16.3.2017 tunajší súd vyhlásil rozsudok č. k. 8 C 6/2012-393, v ktorom určil, že zmluva o postúpení práv a povinností zo Zmluvy o finančnom leasingu č. 9871156 zo dňa 2.7.2009, ktorou nájomca A. I. postúpil práva a povinnosti zo Zmluvy o finančnom leasingu č. 9871156 zo dňa 10.10.2008 na žalovaného Z. I., E.. XX.X.XXXX je voči žalobcovi neúčinná. Zároveň vyslovil, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že je nesporné, že dlžník žalobcu - otec žalovaného mal uzatvorenú zmluvu s leasingovou spoločnosťou na motorové vozidlo KIA Sportage, pričom bolo rovnako nesporné, že pôvodný nájomca (A. I.) previedol práva z tejto leasingovej zmluvy na svojho syna Z. I. - v tomto konaní žalovaného. Z potvrdenia spoločnosti HS - PLUS s.r.o. vyplynulo, že akontáciu za motorové vozidlo KIA Sportage uhradil pán A. I., pričom táto akontácia bola uhradená na základe dohody medzi leasingom Slovenskej sporiteľne, pánom I. A. a spoločnosťou HS-PLUS s.r.o., čo potvrdzuje aj poznámka vo faktúre. Tvrdenie, že akontáciu ako aj nasledujúce splátky z tejto leasingovej zmluvy uhrádzal žalovaný sa súdu prvej inštancie javilo ako nepravdepodobné z dôvodu, že majetkové pomery žalovaného v čase úhrady tejto akontácie v sume prevyšujúcej 14.000 eur ako aj nasledujúce splátky, neboli v takom stave, že by mu umožňovali tieto úhrady. Odovzdanie peňazí žalovaným pri platení akontácie napokon nepotvrdil ani svedok Š. L., ktorý len uviedol, že videl obálku z peniazmi. Sám žalovaný uvádzal svoj príjem vo výške 420,- eur mesačne, pričom následne síce poukázal na svoj zárobok vo Francúzsku, tento však po sčítaní netto mzdy spolu s deťmi predstavoval sumu cca 8.500,- eur, ktorá by nepostačovala ani na úhradu akontácie aj to za predpokladu, že by žalovaný z tejto sumy počas pracovného pobytu nič neminul. Žalovaný bol zároveň držiteľom motorového vozidla C. S.-XXXAX Š. L. od 16.11.2009 až doposiaľ s tým, že vlastníctvo nadobudol po splatení iného leasingu dňa 18.11.2011, čo rovnako nekorešponduje s celkovými majetkovými pomermi a možnosťami žalovaného, ak by mal uhrádzať aj akontáciu a leasing za automobil KIA Sportage. Žalovaný najskôr tvrdil, že si peniaze vo výške 400.000 Sk požičal od svojho švagra p. L., pričom po nevrátení tejto sumy naňho previedol vlastníctvo motorového vozidla vo vyššej hodnote (podľa odborného vyjadrenia znalca U.. K. v hodnote 18.770 eur k 02.07.2009), neskôr argumentoval zárobkom vo Francúzsku. Za zarážajúce považoval súd prvej inštancie aj tvrdenie svedka A. I. - otca žalovaného, ktorý vo vzťahu k právoplatným súdnym rozhodnutiam, na základe ktorých mal plniť svojmu dlžníkovi - žalobcovi, uviedol, že týmito súdnymi rozhodnutiami neveril a považoval ich za nespravodlivé. Jasne účelovým tvrdením žalovaného je fakt, že nevedel o súdnych konaniach svojho otca so žalobcom, keďže sám bol účastníkom konania o neúčinnom darovaní rodinného domu a garáže svojho otca, pričom ide rovnako o právoplatné rozhodnutia. Rovnako tak žalovaný ako svedok vypovedal aj v trestnej veci tunajšieho súdu 33 T 114/2010. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj trestným rozsudkom sp. zn. 33 T 114/2010 z 24.9.2015, na ktorý poukázal právny zástupca žalobcu, ktorým bol obžalovaný A. I. právoplatne (29.06.2016) uznaný vinným zo spáchania trestného činu - prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods.1 písm. a) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona. V tomto trestnom rozsudku je na str. 3 konštatované, že ako svedok bol vypočutý Z. I., t. j. v tomto konaní žalovaný a zároveň v trestnom konaní syn obžalovaného, ktorý konštatoval, že neskôr kúpili KIU na leasing, zo začiatku asi polroka bol nájomcom obžalovaný, t. j. jeho otec, pričom obžalovaný splácal splátky a následne auto previedol na neho a splátky tak splácal on. K zloženej akontácii sa vyjadriť nevedel, nepamätal si kto platil akontáciu, a tak isto sa nevedel vyjadriť k cene nehnuteľností (dom a garáž) v čase prevodu. Trestný súd v tomto rozsudku 33T/114/2010-372 zo dňa 24.09.2015 ďalej na str. 6 konštatoval, že obranu obžalovaného ohľadne skutočnosti, že rozsudky sú nezákonné, súd nemohol brať do úvahy ako aj skutočnosť, že akontáciu a splátky platil syn, považoval za účelové v úmysle vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. K námietke premlčania vznesenej právnym zástupcom žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote, pričom úprava petitu nemá vplyv na plynutie tejto lehoty, zvlášť v situácii, keď nedochádza k obsahovej zmene samotnej žaloby, len k jej spresneniu. Súd prvej inštancie ustálil, že konanie otca žalovaného - A. I., ako aj žalovaného - Z. I. jednoznačne smerovalo k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, teda je voči žalobcovi právne neúčinné tak, ako to predpokladá ust. § 42a Občianskeho zákonníka. Žalovaný vedel, že vyššie uvedené prevody nehnuteľností (domu a garáže) medzi dlžníkom žalobcu - jeho otcom a žalovaným boli právoplatne určené ako právne neúčinné voči žalobcovi, napriek tomu vstúpil aj do leasingového vzťahu svojho otca, pričom len presvedčivo argumentoval vo vzťahu k úhrade akontácie a splátok leasingu. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nakoľko nielenže neprekázal úmysel dlžníka ukrátiť

žalobcu, ale navyše v danom prípade k ukráteniu dlžníka ani nedošlo. Uzavretím zmluvy o postúpení práv a povinností, neúčinnosti ktorej sa žalobca domáha v tomto súdnom konaní došlo iba k zosúladieniu skutočného užívacieho stavu so stavom právnym. Z majetku, resp. majetkovej sféry otca žalovaného na úkor žalobcu nič neušlo a majetok otca žalovaného sa ani nijako inak nezmenšil. Otec žalovaného v skutočnosti nedisponoval žiadnou majetkovou hodnotou, prevodom ktorej na žalovaného by reálne ukrátil žalobcu. Žalovaný na pojednávaní dňa 28.02.2017 navrhol tiež vylúčiť zamestnancov obchodnej spoločnosti HS-PLUS, s. r. o., a to konkrétne p. C. Y. a p. S. D., no súd prvej inštancie tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol. Hoci došlo od zaplataenia jednotlivých splátok k uplynutiu dlhšieho časového obdobia, žalovaný súd predložil doklady o tom, že práve on platil jednotlivé splátky za osobné motorové vozidlo. Peniaze na zaplataenie akontácie žalovanému požičal p. L.. Súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že žalovaný v priebehu súdneho konania argumentoval tým, že na zaplataenie akontácie použil svoje peňažné prostriedky, ktoré si zarobil vo Francúzsku. Prácou vo Francúzsku žalovaný oba preukazoval svoje celkové majetkové pomery (v súvislosti so splácaním splátok za osobné motorové vozidlo). Žalovaný namietal aj závery súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný vedel o dlhoch svojho otca, že so svojim otcom uzavrel darovaciu zmluvu (ohľadom domu a garáže) a pod., pretože tieto skutočnosti nijako nesúvisia s predmetným súdnym konaním. Žalovaný zdôraznil, že zotrúva na vznesenej námietke premlčania, keďže nesúhlasí s argumentáciou súdu prvej inštancie, že zo strany žalobcu došlo podaním zo dňa 17.06.2014 iba k spresneniu žaloby. V danom prípade nešlo iba o obyčajné spresnenie niektorých tvrdení, ale o doplnenie podstatných skutočností, bez ktorých by inak nebolo možné vyhovieť žalobe žalobcu. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, eventuálne ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací dňa 27.3.2018 uznesením č. k. 6 Co 73/2017-416 zrušil vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil najmä tým, že nedošlo k ukráteniu žalobcu. Hlavnou obranou žalovaného bolo tvrdenie, že jeho otec, ktorý je dlžníkom žalobcu, bol jednoducho povedané nastrčenou osobou vo veci leasingu a že predmet leasingu užíval a financoval žalovaný. Všetky okolnosti prípadu skôr nasvedčujú záveru, že dnes 70-ročný otec žalovaného bol len formálne zapísaný pri jednotlivých úkonoch v súvislosti s leasingom. Nateraz sa zdá, že je viac ako pravdepodobné, že vozidlo používal a financoval žalovaný. Jeho tvrdenia síce kolidujú minimálne s účtovnými a daňovými predpismi, no z hľadiska súkromného práva majú relevanciu. Odvolací súd zastával názor, že ak predmet leasingu bol formálne zapísaný na dlžníka (otca žalovaného) a v skutočnosti ho v celom rozsahu nielen používala, ale aj financovala iná osoba (žalovaný) a na túto osobu sa aj prevedie predmet leasingu, záver o ukrátení veriteľa prevodom predmetu leasingu je vecne nesprávny. Predmet leasingu sa totiž v skutočnosti dostal do dispozičnej sféry osoby, ktorá ho financovala a užívala a z hľadiska súkromného práva preto logicky nejde o zbavenie sa majetku ale skôr o formálne zosúladienie stavu so skutočnou kauzou dotknutého vzťahu. Je evidentné, že otec žalovaného, zároveň dlžník žalobcu, sa (vzhľadom na množstvo súdnych sporov medzi ním a žalobcom týkajúcich sa obydlija v budove žalobcu) začal brániť, okrem iného, aj prevodmi majetku na syna za čo bol aj právoplatne odsúdený pre trestný čin ukrátenia veriteľa (rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 33 T 114/2010). Na rozdiel od súdu prvej inštancie odvolací súd nevidí zásadný dôkaz proti obrane žalovaného, podľa ktorej užívateľom a financovateľom predmetu leasingu bol práve žalovaný. Nepriaznivá majetková situácia žalovaného, na ktorú poukázal súd prvej inštancie nie je rozhodujúca, keďže ani otec žalovaného podľa jeho tvrdení nebol na tom o nič lepšie, navyše, keď sa zohľadní skutočnosť, že sa jedna o osobu blízko dôchodkového veku a zdravotne ťažko postihnutú. Ani prevod predmetu leasingu na ďalšiu osobu a avizovaný úverový vzťah nijako nepopierajú obranu žalovaného, že predmetné vozidlo užíval a aj ho v skutočnosti financoval. Argument, že akontáciu platil A. I. nemusí nič vypovedať o zdrojoch financovania a že peniaze nezabezpečil práve žalovaný. Odvolací súd konštatoval, že ak nevystanú nejaké nové pochybnosti o obrane žalovaného tak vzhľadom na to, že doterajšie dôkazy sú nedostatočné na popretie obrany žalovaného, bude súd pristupovať k odporovacej žalobe so zohľadnením vyššie uvedených skutočností. Teda nejde o ukrátenie veriteľa, ak sa predmet leasingu previedol na osobu, ktorá predmet leasingu užívala a financovala. Prevod leasingu má za takýchto okolností účinky porovnateľné len formálnemu aktu na zosúladienie skutočného stavu so stavom formálnym a za takýchto okolnosti absentujú materiálne podmienky na záver o ukrátení veriteľa.

8. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom doplnil v zmysle pokynu odvolacieho súdu dokazovanie výsluchom žalovaného, výsluchom svedkov ako aj listinnými dôkazmi konštatujúc, že na č. I. 393 a nasl. sa nachádza rozsudok tunajšieho súdu č. k. 8C/6/2012-393 zo dňa 16.3.2017, na č. I.

400 a nasl. sa nachádza odvolanie žalovaného proti tomuto rozsudku, na č. I. 416 a nasl. sa nachádza uznesenie KS PO č. k. 6Co/73/2017-416 zo dňa 27.3.2018, ktorým súd zrušil vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, na č. I. 436 sa nachádza návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov, na č. I. 438 sa nachádza odpoveď OR PZ PO vo vzťahu k priestupkom vodiča A. I., pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

9. Dňa 10.10.2008 bola medzi prenajímateľom Leasing slovenskej sporiteľne a.s. a nájomcom A. I. (otec žalovaného) uzatvorená Zmluva o finančnom leasingu č. 9871156, pričom predmetom leasingu bolo osobné motorové vozidlo D. S., B. X,X T. P., Č.. D. Q., rok výroby 2008 s tým, že dodávateľom predmetného motorového vozidla bola spoločnosť HS-PLUS s.r.o., pričom predbežná obstarávacia cena bola určená vo výške 25 648, 94 Eur s akontáciou vo výške 14 106, 91 Eur a leasingovou splátkou bez poistného vo výške 386, 44 Eur.

10. Písomným podaním zo dňa 25.2.2013 doručeného súdu 27.2.2013 žalobca špecifikoval petit žaloby a navrhol, aby súd vydal rozsudok v zmysle, že určuje, že Zmluva o postúpení práv a povinností z leasingovej zmluvy uzatvorená medzi leasingovou spoločnosťou A. I. a žalovaným Z. I. je voči žalobcovi neúčinná, zároveň žiadal zaviazat' žalovaného náhradu trov konania.

11. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 29C/113/2009-60 zo dňa 14.10.2009 súd vo veci žalobcu LONLER s.r.o. proti žalovaným v I. rade Z. I. a v II. rade Z. I. rozhodol tak, že určil, že darovacia zmluva zo dňa 29.3.2007 týkajúca sa rodinného domu so súp. č. XX postavený na parcele č. D. XXX/X s prísl. evidovaný na LV č. XXX, v k. ú. F. medzi darcom A. I. a obdarovanými Z. I. a Z. I. je voči žalobcovi právne neúčinná, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 7.4.2010.

12. Rozsudkom tunajšieho súdu 14C/319/2008-44 zo dňa 20.3.2009 v právnej veci žalobcu LONLER s.r.o. proti žalovaným v I. rade Z. I. a v II. rade Z. I. súd o neúčinnosť Darovacej zmluvy súd určil, že darovacia zmluva uzatvorená dňa 29.3.2007 medzi darcom A. I. a obdarovanými Z. I. a Z. I. v časti, ktorú darca previedol na obdarovaných garáž súpisné číslo XXXX, postavenej na parcele č. D. XXXX zastavené plochy a nádvoria o výmere 20 m², evidovanej na LV č. XXXX v katastrálnom území S. voči žalobcovi právne neúčinná, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 5.10.2010.

13. Na pojednávaní konanom 26.4.2013 vypovedal žalobca v tom zmysle, že otec žalovaného je užívateľom nebytových priestorov, ktoré sú vlastníctvom žalobcu, pričom súvislosti s užívaním týchto nehnuteľností mu vznikol dlh vo výške cca 24 000 Eur, poukázal na rozsudky, ktoré nadobudli právoplatnosť, na základe týchto rozhodnutí požiadal dlžníka A. I., teda otca žalovaného k zaplateniu, pričom tento takto dobrovoľne neučinil. Konštatoval, že dlžník A. I., otec žalovaného, previedol svoj hnuťelný aj nehnuteľný majetok na svojich synov, t. j. na žalovaného a jeho brata. Ďalej konštatoval, že dlžník A. I. postúpil práva z leasingovej zmluvy na svojho syna Z., v tomto prípade žalovaného, čo považoval za akt vykonaný z úmyslom vyňať toto motorové vozidlo z exekúcie, o úmysel ukrátiť ich ako veriteľa. Ďalej uviedol, že v čase keď dlžník A. I., otec žalovaného, uzatváral vyššie uvedenú Leasingovú zmluvu a zaplatil akontáciu, t. j. zvýšenú splátku v sume 50%, ktorá sa rovnala sume cca 14 106 Eur v tom čase už mal voči žalobcovi dlh, ktorý bol potvrdený súdnymi rozhodnutiami, pričom táto suma by postačovala na úhradu ich pohľadávky v celom rozsahu. Z tohto dôvodu bolo aj podané trestné oznámenie pre trestný čin krátenia veriteľa na dlžníka A. I., pričom podľa vedomosti žalobcu mal byť dlžník odsúdený podmienene. Žalovaný na tomto pojednávaní vypovedal, že dlžník žalobcu je jeho otec, pričom spolu s otcom kupovali motorové vozidlo niekedy v septembri 2008, pričom akontáciu zaplatil on - žalovaný a peniaze si požičal od švagra Š. L., pričom auto bolo napísané na otca kvôli podnikaniu a odpisom. Ďalej konštatoval, že mal určité vedomosti o tom, že otec sa súdi so žalobcom o všetkých jeho dlhoch však nevedel. Uviedol, že platil splátky za toto motorové vozidlo a následne toto vozidlo odkúpil do svojho vlastníctva za zostatkovú cenu. Nespomínal si presne, že na tunajšom súde prebiehajú konania o určenie neúčinnosti darovacích zmlúv, na základe ktorej dlžník žalobcu previedol nehnuteľný majetok na žalovaného a jeho brata, v čase uzatvárania Zmluvy o prevode práv a povinností z Leasingovej zmluvy medzi ním a jeho otcom. Ďalej žalovaný uviedol, že celú akontáciu zaplatil on zo svojich finančných prostriedkov a tiež splácal všetky splátky vyplývajúce zo splátkového kalendára, pričom uviedol, že jeho priemerný príjem zo zamestnania dosahoval sumu 420 Eur mesačne.

14. Dňa 2.7.2009 bola podpísaná Dohoda o postúpení práv a povinností zo Zmluvy o finančnom leasingu č. 9871156, pričom zmluvnými stranami boli Leasing slovenskej sporiteľne a.s. ako prenajímateľ, A. I.

ako nájomca a Z. I. ako nový nájomca s tým, že nový nájomca prijíma práva a povinnosti zo Zmluvy o finančnom leasingu a zároveň sa zaväzuje dodržiavať všetky povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy. V zmysle tejto dohody nájomca postúpil všetky svoje práva a povinnosti zo Zmluvy o finančnom leasingu na nového nájomcu, t. j. syna - žalovaného Z. I., pričom táto Dohoda o postúpení práv a povinností nadobudla účinnosť 10.7.2009.

15. Na pojednávaní konanom 21.6.2013 právny zástupca žalobcu uviedol, že s predložených listín vyplýva, že v čase uzatvárania Dohody o postúpení práv a povinností zo Zmluvy o finančnom leasingu už bolo súdmi vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým bol dlžník zaviazaný voči ich spoločnosti, t. j. voči žalobcovi. Mal za to, že manželka žalovaného nebola registrovaná v Sociálnej poisťovni, teda nemala žiaden príjem a teda mal za to, že žalovaný nebol schopný zo svojho príjmu uhrádzať splátky leasingu, pričom tieto splátky pravdepodobne zaňho uhrádzal niekto iný. Ďalej právny zástupca žalobcu konštatoval, že žalovaný Z. I. si v období nasledujúcom po uzavretí tejto zmluvy kúpil ďalšie motorové vozidlo ŠKODA FABIA. Ďalej právny zástupca žalobcu uviedol, že mal za to že, akontáciu a tak isto prvých 10 splátok zaplatil ich dlžník, t. j. A. I., otec žalovaného, od splátky 11tej až po poslednú splátku platil splátky za predmet leasingu žalovaný, pričom dlžník žalobcu A. I., otec žalovaného, použil peniaze namiesto toho, aby ich zaplatil žalobcovi na zapltenie akontácie za motorové vozidlo KIA Sportage. Právny zástupca žalovaného uviedol, že je zrejmé, že leasingové splátky uhrádzal žalovaný, pričom žalovaný nebol v žiadnom právnom vzťahu so žalobcom. Taktiež poukázal aj na skutočnosť, že motorové vozidlo bolo v tom čase vlastníctvom leasingovej spoločnosti, preto veriteľ nemohol byť ukrátený na niečom, čo nebolo vo vlastníctve dlžníka.

16. Z potvrdenia F. X. Z. Y. K. Z., F. B. U. K. S. a z výpisu evidencie vozidiel vyplýva, že žalovaný Z. I. je držiteľom a vlastníkom motorového vozidla C. S.-XXXAX Š. L. od 16.11.2009 až do súčasnosti, pričom bol držiteľom a vlastníkom motorového vozidla S. D. S. od 15.7.2009 do 7.5.2012. Dlžník žalobcu A. I. je držiteľom a vlastníkom privesu C. S.-XXXYA S. od 28.8.1992 až do súčasnosti.

17. Na č. I. 147 spisu sa nachádza Zmluva o poskytnutí finančnej čiastky na kúpu motorového vozidla medzi veriteľom Š. L. a dlžníkom Z. I., pričom išlo o finančnú čiastku vo výške 400 000 SK na kúpu motorového vozidla s tým, že preberajúci Z. I. sa zaväzuje splatiť túto finančnú čiastku bez konkrétneho určenia dátumu, do kedy má uhradiť túto finančnú čiastku, ide o zmluvu zo dňa 20.9.2008, pričom v prípade nesplatenia preberá veriteľ, pán Š. L., vozidlo na seba.

18. Na pojednávaní konanom 6.9.2013 žalovaný vypovedal, že v období od mája 2007 do novembra 2007 pracoval vo Francúzsku v Savojských alpách ako robotník na stavbe, pričom dosahoval príjem 42 000 SK v čistom mesačne. Na tomto pojednávaní bol vypočutý aj svedok Š. L., ktorý je švagrom žalovaného, ktorý potvrdil, že 20.9.2008 požičal žalovanému sumu 400 000 SK, pričom tento ho poprosil o pôžičku vzhľadom k tomu, že si chce kúpiť auto. Žalovaný mal uviesť, že si ide kupovať vozidlo pre seba, pričom na dobe vrátenia tejto pôžičky sa nedohodli. Potom čo svedok potreboval peniaze, pretože prerábala dom, požiadala ho o vrátenie týchto peňazí, avšak žalovaný mu tieto finančné prostriedky nevrátil, preto osobné motorové vozidlo KIA Sportage predal. V čase konania tohto pojednávania, teda 6.9.2013 sa vozidlo malo nachádzať v bazáre predané ešte nebolo. Auto bolo vo vlastníctve svedka potom ako žalovaný prepísal vlastnícke právo k predmetnému autu na tohto svedka. Vlastnícke právo k tomuto motorovému vozidlu KIA Sportage prepísal žalovaný dňa 7.5.2012 na svedka Š. L., svojho švagra, tak ako sa dohodli, vzhľadom k tomu, že mu nevrátil požičané finančné prostriedky. Na tomto pojednávaní bol vypočutý aj svedok A. I., ktorý je dlžníkom žalobcu a zároveň otcom žalovaného, ktorý vypovedal, že dôvodom kúpi motorového vozidla, resp. dôvodom pre podpis leasingovej zmluvy bola skutočnosť, že v tom čase podnikal v oblasti kúrenárstva, vodárstva, pričom veľa prác sa robilo v teréne a potreboval terénne auto, aby sa mohol presúvať na jednotlivé miesta. Na otázku súdu či mal vedomosť v čase, keď podpisoval leasingovú zmluvu o tom, že voči nemu boli súdmi vydané rozhodnutia, na základe ktorých bolo zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi určité sumy svedok A. I. uviedol, že týmto rozsudkom neveril a bral ich ako krajne nespravodlivé. Konštatoval, že v čase podpisu leasingovej zmluvy nemal dostatok finančných prostriedkov a preto akontáciu platil jeho syn. Právo zo Zmluvy o finančnom leasingu previedol na svojho syna, t. j. v tomto konaní žalovaného, kvôli svojmu zhoršujúcemu sa zdravotnému stavu. Celú akontáciu aj všetky splátky zaplatil žalovaný, teda jeho syn, pričom svojho syna súdmi a spormi prebiehajúcimi medzi ním a žalobcom nezaťažoval. Leasingové splátky teda uhrádzal syn svedka A. I., t. j. žalovaný, pričom svedok sa nestaral o to, odkiaľ má na to peniaze, ani o tom nemal žiadnu vedomosť. O súdnych sporoch sa so synom vôbec nerozprával, nezaťažoval ho tým, pretože bol

presvedčený, že tieto spory sú nespravodlivé a žalobca, t. j. spoločnosť LONLER s.r.o. nie je v práve. Na otázku súdu, aby sa vyjadril, že zo strany leasingovej spoločnosti mu bolo oboznámené, že v prípade, že nebude uhrádzať splátky dôjde k predaju motorového vozidla, pričom je vhodné previesť práva a povinnosti na tretiu osobu a zároveň svedok predtým uviedol, že leasingové splátky splácal za neho syn, t. j. žalovaný, aký účel mala zmena v osobe nájomcu z leasingovej zmluvy, keď splátky, ako tvrdí svedok, predtým uhrádzal jeho syn, svedok vypovedal, že nevie sa k tomu presne vyjadriť.

19. Z faktúry spoločnosti HS-PLUS s.r.o. so sídlom Pod Táborom 32, 080 01 Prešov vyplýva, že akontáciu za motorové vozidlo KIA Sportage uhradil pán A. I., pričom táto akontácia bola uhradená na základe dohody medzi leasingom Slovenskej sporiteľne, pánom I. A. a spoločnosťou HS-PLUS s.r.o., čo potvrdzuje aj poznámka vo faktúre, táto sa nachádza na č. I. 158 spisu.

20. Písomným podaním doručeným súdu 19.11.2013 právna zástupkyňa žalovaného sa vyjadrila k veci v tom zmysle, že na strane žalovaného je nedostatok pasívnej legitímácie, konštatovala, že vlastníkom predmetného motorového vozidla bola leasingová spoločnosť. Ďalej uviedla, že prevod leasingu bol kvôli zlému zdravotnému stavu A. I., t. j. otca žalovaného, pričom tento nemal a nemá na zaplatenie akontácie, zaplatil to jeho syn, t. j. v tomto konaní žalovaný. Rovnako poukázala na príjmy žalovaného v období roka 2007, ktorý mal vo Francúzsku zarábať mesačnú mzdu v sume 1 550 Eur. Opätovne konštatovala, že nakoľko žalovaný nevrátil svedkovi, pánovi Š.J. L. sumu 400 000SK, došlo k prevodu vozidla na pána L. dňa 7.5.2012.

21. Na pojednávaní konanom 20.11.2013 vypovedal svedok Š. L., ktorý uviedol, že osobne nebol prítomný pri tom, keď sa vyplácala kúpna cena za auto, avšak videl, že žalovaný má peniaze v hotovosti, ktoré mal v obálke a mal ich vo vrecku v jeho oblečení. Spomínal si, že motorové vozidlo sa bralo na leasing a uhrádzala sa suma v hotovosti približne vo výške 400 000SK. Ani pri podpise zmluvy, ani pri vyplatení kúpnej ceny prítomný nebol. Pri preberaní vozidla vystupoval žalovaný, ktorý aj vykonával skúšobnú jazdu.

22. Na č. I. 188 sa nachádza potvrdenie spoločnosti AXIT-LMP s.r.o., Belanská 538/62, 033 01 Litovský Hrádok, ktorým potvrdili príjmy zamestnanca Z. I., t. j. v tomto konaní žalovaného, ktorý pracoval v ich firme od 20.5.2007 do 3.11.2007 s tým, že jeho netto príjem predstavoval sumu 1 590, 47 Eur, stravné spolu 7 185 Eur a vreckové vo výške 296 Eur, ide o potvrdenie na ktoré poukazovala právna zástupkyňa žalovaného vo svojom vyjadrení doručenom súdu 19.11.2013.

23. Na č. I. 196 a 197 sa nachádza ponuka osobného motorového vozidla KIA Sportage v Autobazári, pričom sa nesporne jedná o motorové vozidlo, ktoré bolo predmetom leasingovej zmluvy.

24. Na pojednávaní konanom 22.1.2014 žalobca uviedol, že celkový dlh dlžníka A. I., otca žalovaného, k dnešnému dňu vo vzťahu k žalobcovi je vyšší ako 20 000 Eur. Poukázal na to, že nielen dlžník A. I., ako už bolo skôr konštatované, ale aj žalovaný Z. I. sa zbavuje svojho majetku, t. j. poukázal na ponuku osobného motorového vozidla KIA Sportage v bazári, pričom konštatoval, že dlh od švagra žalovaného, t. j. Š. L. bol vyšší ako predajná cena auta v tomto bazári. Právni zástupcovia oboch strán sporu následne zotrvali v podstate na svojich doterajších vyjadreniach. Právny zástupca žalobcu ešte uviedol, že nie je podstatné kto predmetné motorové vozidlo v bazári predával, podstatná je hodnota tohto motorového vozidla, ktoré bolo predávané za sumy 9 800 Eur a teda jeho hodnota bola v tom čase min. v sume 9 800 Eur. Právna zástupkyňa žalovaného tvrdila, že auto do autobazára nedal žalovaný. Právny zástupca žalobcu ešte konštatoval, že hodnota garáže, ktorá mala byť darovaná ich dlžníkom v prospech žalovaného a jeho brata predstavuje približne 5 300 Eur, čo sa týka rodinného domu, ktorý bol taktiež darovaný dlžníkom žalobcu pánom A. I. žalovanému a jeho bratovi, tak v tomto prípade sa jedná o starý rodinný dom, ktorý je po rodičoch dlžníka, avšak príslušené pozemky a pozemky pod týmto domom sú v spoločníctve viacerých spoluvlastníkov a teda rodinný dom je vlastne prakticky nepredajný.

25. Súd prvej inštancie ďalej uvádza, že na č. I. 245 spisu sa nachádza ešte potvrdenie F. X.S. Z. Y. K. Z., F. B. U. K. S., kde je konštatované, že žalovaný je držiteľom motorového vozidla C. S.-XXXAX Š. L. od 16.11.2009 až doposiaľ s tým, že vlastníctvo nadobudol po splatení leasingu dňa 18.11.2011. Na č. I. 251 a nasledujúcich sa nachádza súpis výšky dlhov súdnych konaní a prebiehajúcich exekúcií vo vzťahu k otcovi žalovaného ako dlžníkovi a žalobcovi ako veriteľovi.

26. Na pojednávaní konanom 19.3.2014 právny zástupca žalobcu konštatoval, že majetok dlžníka nestačí na krytie pohľadávok žalobcu, ktoré sú mu už v súčasnosti právoplatne priznané, pričom otec žalovaného A. I. mal ukončiť podnikateľskú činnosť ku dňu 30.12.2009. Právna zástupkyňa žalovaného opätovne konštatovala, že leasingové splátky boli uhrádzané žalovaným a to vkladom na účet leasingovej spoločnosti. Na čo reagoval právny zástupca žalobcu v tom zmysle, že žalovaný si v mesiaci november 2009 zakúpil motorové vozidlo ŠKODA FABIA, pričom podľa správ o jeho majetkových pomeroch tuto skutočnosť z finančného hľadiska nemohol dovoliť, t. z. n. splácanie leasingových splátok a takisto kúpu vozidla ŠKODA FABIA.

27. Na pojednávaní konanom 21.5.2014 právny zástupca žalobcu uviedol, že dražba garáže, ktorá bola spomínaná aj v tomto konaní bola realizovaná v exekučnom konaní, avšak táto bola neúspešná, pričom ak bude realizovaný predaj garáže za polovičnú cenu, táto suma nebude postačovať ani na pokrytie trov exekúcie a čiastka, ktorou bude veriteľ uspokojený, t. j. v tomto konaní žalobcu, bude mimoriadne nízka. Ďalej právny zástupca žalobcu konštatoval, že v súčasnosti majetok dlžníka, t. j. otca žalovaného nepostačuje ani na pokrytie trov exekučného konania a vyzerať to, že v exekučnom konaní nebude ich pohľadávka uspokojená pri súčasných majetkových pomeroch dlžníka.

28. Na č. I. 306 a nasledujúcich v spise sa nachádzajú doklady spoločnosti HS-PLUS s.r.o., pričom z týchto faktúr vyplýva, že dodávateľ spoločnosť HS-PLUS s.r.o. fakturovala odberateľovi A. I. sumy za servisné práce vo vozidle KIA Sportage.

29. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 8C/6/2012-334 zo dňa 31.10.2014 bol do konania pribratý znalec z odboru Cestná doprava, odvetvie Odhad hodnoty cestných vozidiel, U.. A. K., ktorý vo svojom odbornom vyjadrení, znalecký úkon č. X/XXXX, konštatoval, že všeobecná hodnota predmetného vozidla KIA Sportage predstavuje ku dňu 2.7.2009 čiastku vrátane DPH vo výške 18 770 Eur. Právny zástupca žalobcu v písomnom podaní doručenom súdu 18.12.2015 sa vyjadril k odbornému vyjadreniu znalca v tom zmysle, že s ním súhlasil v plnom rozsahu. Konštatoval, že odborné vyjadrenie jednoznačne preukazuje, že žalovaný predal motorové vozidlo o polovicu nižšiu sumu oproti jeho trhovej hodnote, čím spôsobil nemožnosť uspokojenia pohľadávok žalobcu voči A. I., t. j. otcovi žalovaného.

30. Rozsudkom tunajšieho súdu v trestnom konaní č. k. 33T/114/2010-367 zo dňa 24.9.2015 bol ako obžalovaný A. I., t. j. dlžník žalobcu a otec žalovaného, uznaný vinným zo spáchania trestného činu - prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods.1 písm. a) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a výkon tohto trestu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Tohto trestného činu sa mal dopustiť tým, že bol právoplatnými rozhodnutiami tunajších súdov zaviazaný ako žalovaný zaplatiť žalobcovi, spoločnosti LONLER s.r.o. Sabinov, sumu 136 056 SK s príslušenstvom, teda celkom sumu vo výške najmenej 290 968 SK, avšak túto sumu žalobcovi nezaplatil a napriek tomu ako vlastník nehnuteľností rodinného domu a garáže v snahe vyhnúť sa tomu, aby tieto nehnuteľnosti neboli postihnuté vo vykonávanom exekučnom konaní v prospech žalobcu, tieto nehnuteľnosti previedol na svojich synov Z. I., t. j. v tomto konaní žalovaného a Z. I., darovacou zmluvou. Pričom po darovaní tohto majetku nevlastnil iný majetok v takej hodnote, aby si žalobca mohol uspokojiť svoju pohľadávku a teda spôsobil škodu vo výške najmenej 4 267 Eur. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 6To/13/2016-408 zo dňa 29.6.2016 bolo zamietnuté odvolanie obžalovaného A. I., t. j. otca žalovaného v tomto konaní a zároveň dlžníka žalobcu.

31. Napokon na pojednávaní konanom 28.2.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že otec žalovaného previedol leasing neskôr na žalovaného, pričom zo spisu vyplýva, že akontáciu platil otec, pričom išlo o krok k zníženiu majetku otca žalovaného, s ktorým má žalobca viaceré spory. Taktiež poukázal na rozsudok tunajšieho súdu v trestnej veci 33T/114/2010, kde je uvedené, že osobné motorové vozidlo KIA Sportage kúpil otec žalovaného, pričom žalovaný si nepamätal kto platil akontáciu. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že vo vzťahu k údajnej pôžičke medzi žalovaným a jeho švagrom, pánom L., vo výške 400 000 SK je bez logiky, ak by si niekto požičal 400 000 SK a nepamätal si, či zaplatil splátku akontácie a následne pri nevrátení tejto pôžičky odovzdal požičiavateľovi predmet, t. j. motorové vozidlo v hodnote takmer 19 000 Eur. Navrhol žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Právny zástupca žalovaného konštatoval, že pri takomto type konania je potrebné vždy preukázať úmysel, pričom pri prevode na blízku osobu sa takýto úmysel predpokladá. Každé jedno euro za motorové vozidlo KIA Sportage mal zaplatiť žalovaný a splátky sporiteľne platil takisto žalovaný. Celý čas užíval a splácal toto motorové vozidlo žalovaný, neskôr bolo toto vozidlo prevedené na pána L. z dôvodu, že mu žalovaný neuhradil

sumu z pôžičky, pričom aj pán L. už podľa vedomosti žalovanej strany toto vozidlo predal. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

32. Na pojednávaní konanom 25.10.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá na podanej žalobe a je väčší predpoklad, že je logickejšie, že svedok v trestnom konaní vypovedá pravdu kvôli prísaha skôr ako v civilnom konaní, kde pravdu v princípe hovoriť nemusí. Spochybnil, či žalovaný mohol disponovať finančnými prostriedkami na kúpu aut a KIA Sportage a rovnako tiež užívanie tohto motorového vozidla. Samotný žalobca uviedol, že platiť by malo to, čo je na papieri a odôvodnenie odvolacieho súdu vo vzťahu k tejto veci je pomerne vlašné.

33. Právny zástupca žalovaného na tomto pojednávaní uviedol, že KS PO vyslovil, že doposiaľ vykonané dokazovanie nepostačuje na popretie procesnej obrany žalovaného. Dôvodil, že k uzavretiu leasingovej zmluvy došlo k zosúladeniu skutkového stavu so stavom právnym. Uviedol, že žalovaný zaplatil akontáciu k leasingu, čo bolo potvrdené výpoveďou jeho otca ako aj preukázané zmluvou o pôžičke od švagra žalovaného, následne žalovaný ďalej financoval tento leasing, čo bolo rovnako preukázané. Umožnil vozidlo užívať aj svojmu otcovi a konštatoval, že z tohto dôvodu nie je potrebné vykonať ďalšie dôkazy, nakoľko primárnym užívateľom motorového vozidla bol žalovaný. Konštatoval, že nerieši situáciu poukazovanie na výsledky trestnoprávneho konania, nakoľko v danom prípade ide o súkromnoprávny spor.

34. Na pojednávaní konanom 15.1.2019 bol vykonaný výsluch žalovaného, ktorý vypovedal, že predmetné motorové vozidlo, t. j. KIA Sportage kúpil a aj ho splácal, pričom kúpené bola na otca kvôli výhodnejšiemu daňovému hľadisku. Peniaze mal z práce doma aj v zahraničí, pričom si aj požičal od švagra. Auto užíval prevažne on a niekedy si ho požičaj aj jeho otec. S autom bol aj na STK, pričom ním bežne dochádzal do práce do F., K., D.. Otec naňho previedol auto preto, lebo mal zdravotné problémy.

35. Svedok zabezpečený žalujúcou stranou O. T. vypovedal, že otec žalovaného, ktorý je jeho susedom používal v minulosti osobné motorové vozidlo Felícia a následne Kia Sportage, ktorá parkovala pred obydľím otca žalovaného prakticky denne, pričom mohlo byť užívané otcom žalovaného niečo okolo roka, prípadne aj viac. Nepamätal si autá iných susedov. Svedok rovnako zabezpečený žalujúcou stranou U. C. Š. vypovedal, že otec žalovaného používal motorové vozidlá Kia Sportage, ktorá tam parkovala denne aj cez víkendy, ako aj modrú Škodu Fabiu. Uviedol značky áut niektorých iných susedov.

36. Svedok zabezpečený žalovanou stranou Z. Š. vypovedal, že žalovaný cestoval do práce na aute Kia Sportage. Žalovaný kúpil auto v roku 2008 a spolu pracovali vo K., K. D., pričom išlo o časový horizont asi 3 roky. Za týždeň dochádzal tak 2-3 krát nakoľko pracovali spolu na jednej stavbe a týmto autom sa pochváľil. Svedok rovnako zabezpečený žalovanou stranou Z. S. vypovedal, že žalovaný chodil do práce strieborným autom Sportage s pohonom 4x4, pričom parkoval blízko jeho auta. Iní pracovníci prichádzali do práce ešte na Favoritoch, Oktáviách a rôznych iných autách.

37. Právny zástupca žalobcu v záverečnom prednese považoval žalobu za dôvodnú, spochybnil vierohodnosť svedkov žalovanej strany a ich výpovede za nejasné, neurčité. Dôvodil, že skoršie výpovede sú dôveryhodnejšie. Poukázal ešte na to, že postup žalovaného, resp. jeho otca k daňovým úľavám je v rozpore so zákonom. Navrhol žalobe vyhovieť a nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

38. Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči uviedol, že dokazovanie doteraz vykonané nestačí na popretie procesnej obrany žalovaného. Konštatoval, že z výpovedí svedkov vyplynulo, že žalovaný používal prevažne svoje auto na cesty do práce, pričom otec žalovaného so súhlasom žalovaného taktiež toto motorové vozidlo občasne užíval. Finančné prostriedky mal žalovaný jednak z práce, jednak z pôžičky, pričom pri preberaní auta vykonal aj skúšobnú jazdu. Navrhol žalobu zamietnuť a nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

39. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

40. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči

nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

41. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovať možno právnenému úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnenému úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

42. Podľa § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnenému úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),

b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

43. Podľa § 42a ods. 4 Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnenému úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a

a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom,

b) osobou blízkou (§ 116 a 117) osobe uvedenej v písmene a),

c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a) a b) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene d) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

44. Podľa § 42a ods. 5 Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnenému úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch, na ktorého základe prevzal záväzok bez primeraného protiplnenia, a to najmenej vo výške určenej znaleckým posudkom 2b) alebo odborným odhadom, a ktorý

a) spôsobil, že dlžník sa stal vo vzťahu k ďalším veriteľom platobne neschopným, 2c) alebo

b) bol uskutočnený s úmyslom neodôvodnene odložiť alebo zmariť platbu veriteľovi, alebo

c) bol uskutočnený s úmyslom prevziať dlh, ktorý dlžník nebude schopný splniť v čase jeho splatnosti.

45. Podľa § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka právo odporovať právneným úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

46. Podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnenému úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

47. Podľa § 42b ods. 3 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnenému úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právneným nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnenému úkonu proti ich predchodcovi.

48. Podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právneným úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

49. Súd teda vzhľadom na vyššie zistený skutkový stav, citované právne ustanovenia, po splnení pokynov v zmysle záverov odvolacieho súdu súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu konštatuje, že žalobu je nutné zamietnuť z nasledujúcich dôvodov:

50. Súd prvej inštancie konštatuje, že je nesporné, že dlžník žalobcu - otec žalovaného mal uzatvorenú zmluvu s leasingovou spoločnosťou na motorové vozidlo KIA Sportage, ktoré bolo špecifikované vyššie, pričom je rovnako nesporné, že pôvodný nájomca (A. I.) previedol práva z tejto leasingovej zmluvy na svojho syna Z. I. - v tomto konaní žalovaného.

51. Tvrdenie, že akontáciu ako aj nasledujúce splátky z tejto leasingovej zmluvy uhrádzal žalovaný sa síce súdu javí ako spochybniteľné z dôvodu, že majetkové pomery žalovaného v čase úhrady tejto akontácie v sume prevyšujúcej 14.000 eur ako aj nasledujúce splátky, neboli v takom stave, že by mu umožňovali tieto úhrady. Na druhej strane ako konštatoval aj odvolací súd, ani otec žalovaného nebol v takej finančnej situácii, že by mohol zaplatiť akontáciu a splátky, keďže išlo o osobu blízko dôchodkového veku.

52. Žalovaný najskôr tvrdil, že si peniaze vo výške 400.000 Sk požičal od svojho švagra p. L., pričom po nevrátení tejto sumy naňho previedol vlastníctvo motorového vozidla vo vyššej hodnote (podľa odborného vyjadrenia znalca U. K. v hodnote 18.770 eur k 2.7.2009), neskôr argumentoval zárobkom vo Francúzsku, o čom doložil aj potvrdenie.

53. Samotný žalovaný na ostatnom výsluchu pred súdom tvrdil, že finančné prostriedky mal jednak z práce na Slovensku a jednak z práce v zahraničí (Francúzsko), v kombinácii s pôžičkou od švagra. Uvedená kombinácia financovania nebola procesným spôsobom žalobcom dostatočne vyvrátená. Len na margo súd prvej inštancie uvádza, že rovnako tak bolo bezo sporu, že skúšobnú jazdu na predmetnom motorovom vozidle vykonal samotný žalovaný, čo evokuje jeho osobný postoj k veci, ktorá je predmetom leasingu.

54. Záverom súd prvej inštancie dodáva, že to, či boli zo strany žalovaného, resp. jeho otca, porušené daňové, účtovné alebo iné predpisy nie je predmetom tohto konania a je rizikom jednotlivých osôb, ktoré sú ochotné znášať prípadné následky plynúce z administratívnej či trestnoprávnej zodpovednosti.

55. Z výpovede svedkov zabezpečených žalujúcou stranou T. W. U. Š. síce vyplynulo, že motorové vozidlo KIA Sportage parkovalo pred bytovým domom na E. Q. K. S., kde bývajú títo svedkovia ako aj otec žalovaného, avšak ani žalovaný ani jeho otec nepopreli, že toto vozidlo užíval aj otec žalovaného, nielen samotný žalovaný. Na druhej strane svedkovia zabezpečení žalovanou stranou Š. a S. zhodne uvádzali, že žalovaný dochádzal do práce práve motorovým vozidlom Kia Sportage.

56. Súd prvej inštancie v zhode s odvolacím súdom konštatuje, že skutočnosť, ak predmet leasingu bol formálne zapísaný na dlžníka (otca žalovaného) a v skutočnosti ho v celom rozsahu nielen používala, ale aj financovala iná osoba (žalovaný) a na túto osobu sa aj prevedie predmet leasingu, záver o ukrátení veriteľa prevodom predmetu leasingu je vecne nesprávny.

57. Vzhľadom na to, že zo záverov vykonaného dokazovania je pravdepodobnejšie, že predmet leasingu (automobil) bol financovaný žalovaný ako jeho otcom, nutne to vedie k záveru, že za takéhoto stavu nedošlo k ukráteniu veriteľa.

58. Súd prvej inštancie preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda odporovacej žalobe, aj v zmysle záverov odvolacieho súdu, nevyhovel.

59. Na tomto mieste súd považuje za nevyhnutné dať do pozornosti obidvoch sporových strán, že pri posudzovaní súdnej veci dospel k záveru, že problém medzi sporovými stranami je inde a predmetná kauza je len jedným z jeho prejavov. Je na stranách sporu, aby si uvedomili, že ich skutočný problém vzájomného spoluzitia (otec žalovaného v budove žalobcu) nedokáže vždy vyriešiť štátny orgán svojim autoritatívnym výrokom. Žiadne rozhodnutie orgánu verejnej moci stranám sporu nedokáže zabezpečiť pokojné a harmonické susedské spolunažívanie. Nastolenie optimálnej klímy, resp. aspoň znesiteľnosti spoluzitia v nájomných vzťahoch je výlučnou záležitosťou samotných strán. Súd ako štátny orgán môže

len apelovať na to, aby sa strany sporu zamysleli nad tým, či im stojí za to venovať svoj čas vytváraniu a živeniu konfliktov. Ani v tomto spore nie je nikto víťazom, ale obidve strany sú tými, ktorí stratili mnoho času, či už nezmyselnými útokmi alebo snahou brániť sa proti nim. Žiaden výsledok deklarujúci „kto má pravdu“ problém vzájomného spolužitia nevyrieši.

60. Vo všeobecnosti platí, že v medziľudských vzťahoch akéhokoľvek charakteru od druhého môže každý spravodlivo žiadať len to, čo je schopný a hlavne ochotný poskytnúť sám. Ak niekto požaduje pokoj tak musí i sám prispieť k jeho vytvoreniu. Inak sa nevyhneme bludnému kruhu negatívnych reakcií, či odplát (princíp tálionu), ktoré nikdy nič nevyriešia, ale len gradujú nežiaduci stav, ktorý bol vytvorený. Je na každom, aký modus spolužitia zvolí, resp. nastaví. V tomto ohľade existujú v zásade minimálne dve možnosti - buď nájsť spôsob ako s druhými vychádzať a eliminovať riziko vzniku konfliktných situácií alebo zmeniť prostredie pôsobenia. Ďalšou zákonitosťou života v spoločnosti je, že každý zodpovedá len za seba - za svoje reakcie, nie za reakcie druhých. V neposlednom rade treba mať tiež na pamäti, že nikto nedokáže ovplyvniť všetko to, čo sa mu deje, môže však ovplyvniť a ovplyvňuje to, akým spôsobom na to reaguje.

61. V nadväznosti na uvedené súd apeluje na obidve strany, aby zvažiac vlastné hodnoty a priority, zvlášť v situácii, že nejde o takpovediac úplne „cudzie“ strany sporu, ale o strany sporu v dlhoročnom nájomnom vzťahu (žiaľbohu aj o niekoľkonásobné sporové strany), riešili všetky problémové situácie zmierlivo a snažili sa o to nájsť kompromisy, ktoré im zabezpečia pokojné užívanie ich obydľí i korektné vzťahy minimálne na úrovni slušného správania sa a tolerovania toho druhého.

62. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto má voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.